

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 05.02.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в закрито заседание на 05.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

като разгледа дело номер **1233** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.13, ал.9 от Закона за енергетиката (ЗЕ) във вр. с чл.166 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на „А29 Енергия България“ ЕООД, ЕИК-[ЕИК], чрез адв. С. Ц. против Решение № Ж-1111 от 22.12.2023 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР). В жалбата е направено искане за спиране на допуснатото от специалния закон предварително изпълнение на решението, което искане административният орган намира недопустимо по съображения, подробно изложени в представено писмено становище.

След като обсъди доводите на страните и приложените по делото писмени доказателства, съдът в настоящия състав приема следно:

Искането за спиране изпълнението на оспорения акт е недопустимо.

С обжалвания индивидуален административен акт, чието спиране се иска, КЕВР дава на „Електроразпределение Север“ АД следните задължителни указания: 1. От 01.01.2024 г. „Електроразпределение Север“ АД да извърши смяната на координатор на балансираща група в тази на „Синергон Енерджи“ ООД за обекти с УИН № 32Z422060000029X и № 32Z4220600000149 на „Вентус България“ ЕООД и обект с УИН № 2Z4177390000006Z на „Храбово Уинд 1“ ЕООД, прилагайки чл.103, ал.4 от ПТТЕ и мотивите на решението; 2. В 7- дневен срок след приключване на дейностите по т.1 „Електроразпределение Север“ АД да представи на Комисията доказателства за изпълнението им.

Съгласно нормата на чл.166, ал.4 АПК допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2.

Съгласно специалната разпоредба на чл.13, ал.9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/ „Решенията на комисията могат да бъдат обжалвани относно тяхната

законосъобразност пред Административния съд– [населено място] в 14- дневен срок от съобщаването им. Обжалването не спира изпълнението на решението. Искането за спиране изпълнението на оспорено по съдебен ред решение е недопустимо, освен по отношение на решения, с които се налагат санкции, решения за прекратяване и отнемане на лицензии и решения за отнемане на сертификати за независимост на оператори на преносни мрежи.“

Процесното решение няма характер на санкция– било такава в изпълнение на правомощието на комисията по чл.21, ал.3, т.1 от ЗЕ (санкции за дискриминационно поведение на операторите в полза на вертикално интегрираното предприятие), по чл.21, ал.4, т.1 от ЗЕ (санкции за неизпълнение на задълженията на собственика на мрежата и на оператора), нито по налагане принудителни административни мерки по Глава тринадесета от ЗЕ или налагане на имуществени санкции по Глава четиринадесета от ЗЕ, което пък е по реда на ЗАНН. Засягането на правната сфера на адресатите на един административен акт само по себе си не го квалифицира като акт за налагане на санкция, който има предвид разпоредбата на чл.13, ал.9, изр.3 от ЗЕ. Под санкция следва да се има предвид наказване, преустановяване или предотвратяване на неправомерно поведение/нарушаването на правила. Налагането на санкция в тесен смисъл, както е според съда, употребено в чл.13, ал.9, изр.3 от ЗЕ, за определяне на решенията, чието изпълнение е допустимо да се спре при съдебното им оспорване, е свързано и обусловено от неправомерното поведение на адресата ѝ, каквото в случая не се установява да е констатирано и съответно санкционирано с определена в закона по вид и съдържание санкция. Решение № Ж-1111 от 22.12.2023 г. очевидно не е и административен акт, с който се прекратява и отнема лицензия, както не е и решение, с което се отнемат сертификати за независимост на оператори на преносни мрежи. Следователно, за него е изрично изключена възможността съдът да се произнесе по искане за спиране на допуснатото от специалния закон предварително изпълнение на оспорения акт.

Прието е в Тълкувателно решение № 5/08.09.2009 г. по тълк. д. № 1/2009 г. на Върховния административен съд, че разпоредбата на чл. 166, ал. 2 от АПК за спиране изпълнението на административния акт е обща разпоредба за съдебен контрол, приложима по отношение на всички актове, с които е допуснато по силата на отделни закони предварително изпълнение на административен акт, когато законът не предвижда изрична забрана за съдебен контрол. В случая такава изрична забрана е обективизирана в текста на чл.13, ал.9 ЗЕ, в който се посочва, че искането за спиране изпълнението на оспорено по съдебен ред решение от вида на процесното е недопустимо.

Разпоредбата на чл.13, ал. 9 ЗЕ не противоречи на чл. 37, ал. 17 от Директива 2009/72/ЕС, тъй като не препятства възможността засегнатата страна да обжалва решението на регулаторния орган, а обявява искането за спиране за недопустимо, с изключение на посочените по- горе хипотези.

С оглед изложеното, следва искането да бъде оставено без разглеждане.

Мотивиран от изложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ искането на „А29 Енергия България“ ЕООД, ЕИК-[ЕИК], за спиране изпълнението на Решение № Ж-1111 от 22.12.2023 г. на

Комисията за енергийно и водно регулиране.

Определението подлежи на обжалване в 7- дневен срок от съобщаването му, пред
Върховния административен съд.

Съдия: